Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Alina Brăgaru
Dosarul nr. 2ac-132/25
(2-24075075-02-2ac-24022025)

D E C I Z I E

3 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A.,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2025, prin care acțiunea a fost respinsă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. către S.R.L. „Smart Click" cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 8 iulie 2024, O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Smart Click", solicitând încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 19 030,41 lei, calculată pentru perioada 16 mai 2019- 4 iunie 2024, precum și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 811,18 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 19 octombrie 2017, a încheiat cu S.R.L. „Smart Click" contractul de colaborare și intermediere nr. 123/2, în cadrul căruia, la 16 martie 2018, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 123/511/2018 cu Manoli Vadim. În temeiul acestuia, din sursele financiare ale reclamantei, ultimului i-a fost acordat un împrumut în sumă de 18 490 lei, destinat procurării unui produs de tip Apple MacBook Air 2017 de la S.R.L. „Smart Click".

Ulterior, la 13 iunie 2018, Vadim Manoli a informat reclamanta că nu a semnat contractul de împrumut menționat, nu a depus cererea de creditare și nu a procurat produsul respectiv. În urma plângerii depuse de acesta la organul de urmărire penală al I.P. „Buiucani", a fost pornită cauza penală nr. 2018010545. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5327, semnăturile aplicate în rubricile aferente debitorului și recepționării bunului nu au fost executate de Vadim Manoli, ci de o altă persoană.

Reclamanta a mai susținut că, potrivit pct. 10.5 din contractul de colaborare și intermediere nr. 123/2 din 19 octombrie 2017, S.R.L. „Smart Click" și-a asumat obligația de a acoperi

integral prejudiciul cauzat în cazul constatării faptului că împrumutul a fost contractat de o altă persoană decât cea indicată în contract. În acest context, la 16 mai 2019, reclamanta a expediat pârâtei reclamația nr. 2/2-277, solicitând repararea prejudiciului, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Totodată, la 21 iunie 2021, O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. a înaintat o acțiune împotriva S.R.L. „Smart Click", solicitând încasarea prejudiciului cauzat, inclusiv a beneficiului nerealizat, în sumă totală de 29 687,59 lei. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 octombrie 2022, pronunțată în dosarul nr. 2-16019/2021, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea sumei de 23 234,49 lei. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2024, pronunțată în dosarul nr. 2a-1261/23, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 4 iunie 2024, S.R.L. „Smart Click" a achitat benevol suma prejudiciului stabilit prin actul judecătoresc irevocabil. Reclamanta a precizat că prejudiciul efectiv stabilit prin hotărâre constituie 22 557,76 lei, iar pentru perioada 16 mai 2019 - 4 iunie 2024 dobânda de întârziere aferentă acestuia se ridică la 19 030,41 lei.

În vederea obținerii plății, la 12 iunie 2024, reclamanta a expediat pârâtei reclamația nr. 2/2-183, prin care a solicitat achitarea dobânzii de întârziere în termen de șapte zile bancare. Prin răspunsul din 26 iunie 2024, pârâta a respins solicitarea, iar reclamația repetată, expediată la 27 iunie 2024, a rămas fără răspuns.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 2, 5, 123, 166–168 și 239–243 din Codul de procedură civilă, precum și pe art. 2025 din Codul civil.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. "Corporația de Finanțarea Rurală" S.A. către S.R.L. "Smart Click" privind încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la la data de 21 ianuarie 2025, O.C.N. "Corporația de Finanțarea Rurală" S.A. a declarat apel, împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2025, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emis la 14 ianuarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 21 ianuarie 2025, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta a susținut că instanța de fond a interpretat în mod eronat temeiurile juridice ale acțiunii, reținând că reclamanta și-a întemeiat pretențiile exclusiv pe prevederile art. 2025 alin. (6) din Codul civil și concluzionând că prejudiciul cauzat prin falsificarea semnăturilor contractuale nu are natură delictuală.

În acest sens, apelanta a invocat că prejudiciul suportat de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. a fost generat de o faptă ilicită, constând în falsificarea semnăturilor, faptă care a constituit obiectul urmăririi penale. Totodată, prejudiciul a fost stabilit prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 octombrie 2022, în dosarul nr. 2-16019/2021, și ulterior achitat de S.R.L. „Smart Click".

În susținerea poziției sale, apelanta a făcut trimitere la art. 1999 din Codul civil, potrivit căruia dispozițiile referitoare la răspunderea delictuală se aplică și în cazul prejudiciului cauzat în raporturile contractuale, precum și la art. 123 din Codul de procedură civilă, referitor la caracterul obligatoriu al faptelor stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

De asemenea, apelanta a menționat, că instanța de fond că nu s-a pronunțat asupra temeiului juridic distinct invocat în cererea de chemare în judecată, și anume art. 942 din Codul civil, care reglementează dreptul creditorului la dobândă de întârziere în cazul neexecutării la scadență a obligației pecuniare. În opinia sa, chiar dacă instanța a respins pretenția întemeiată pe răspunderea delictuală, aceasta era obligată să examineze posibilitatea acordării dobânzii de întârziere prin prisma normei menționate.

În continuare, apelanta a susținut că instanța de fond nu și-a îndeplinit obligația de a examina în mod complet și obiectiv argumentele părților și de a motiva soluția adoptată. În acest sens, a invocat prevederile art. 26, art. 130 alin. (2)–(4), art. 238 și art. 239 din Codul de procedură civilă, referitoare la principiile procesului civil, aprecierea probelor și obligația motivării hotărârii judecătorești.

Totodată, apelanta a făcut trimitere la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos* și *Dulaurans împotriva Franței*, susținând că dreptul la un proces echitabil presupune examinarea efectivă a cererilor și observațiilor părților, precum și prezentarea unor motive suficiente și pertinente pentru soluția pronunțată. În opinia sa, neexaminarea argumentelor referitoare la aplicabilitatea art. 942 din Codul civil echivalează cu o motivare insuficientă a hotărârii și cu încălcarea dreptului de a fi auzit.

Apelanta a considerat că instanța de fond a apreciat selectiv materialul probator și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor și temeiurilor juridice invocate în susținerea acțiunii, cu încălcarea principiului disponibilității prevăzut de art. 27 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, aceasta a calificat motivarea hotărârii drept insuficientă și necorespunzătoare circumstanțelor cauzei și normelor de drept aplicabile.

Aprecierea instanţei de apel:

Verificând legalitatea hotărârii contestate, în cumul cu argumentele invocate în cererea de apel și actele cauzei, Colegiul consideră că cererea de apel este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Colegiul reține, că acțiunea înaintată de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. către S.R.L. „Smart Click" cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea

cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXI[1] Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276[4] alin. (5) Cod de procedură civilă, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276[3] fiind aplicabile corespunzător.

Potrivit art. 276[3] alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din probatoriul administrat în cauză, Colegiul reține că, la 19 octombrie 2017, între O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A., în calitate de beneficiar, și S.R.L. „Smart Click", în calitate de intermediar și/sau vânzător, a fost încheiat contractul de colaborare și intermediere la creditare nr. 123/2, având drept scop sporirea volumului mărfurilor comercializate de intermediar și a împrumuturilor acordate de beneficiar (f.d. 9-11).

La 16 mai 2019, reclamanta a expediat pârâtei reclamația nr. 2/2-277, recepționată la 20 mai 2019, prin care a solicitat repararea prejudiciului în sumă totală de 57 671,39 lei, compus din suma împrumutului de 18 490 lei, dobânda de întârziere de 28 967,90 lei, dobânda contractuală de 4 067,76 lei și penalitatea de 6 145,73 lei (f.d. 12-14).

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 octombrie 2022, pronunțată în dosarul nr. 2-16019/2021, acțiunea înaintată de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. împotriva S.R.L. „Smart Click", cu participarea intervenientului accesoriu Manoli Vadim, privind încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial. Instanța a dispus încasarea de la pârâtă a prejudiciului în sumă de 22 557,76 lei și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 676,73 lei, în total 23 234,49 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2024, pronunțată în dosarul nr. 2a-1261/23, hotărârea primei instanțe a fost menținută. La 4 iunie 2024, S.R.L. „Smart Click" a executat obligația stabilită prin hotărârea judecătorească, achitând reclamantei suma de 23 234,49 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 7039.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, la 12 iunie 2024, reclamanta a expediat pârâtei reclamația nr. 2/2-183, recepționată la 14 iunie 2024, prin care a solicitat achitarea dobânzii de întârziere în sumă de 19 030,41 lei, calculată pentru perioada 16 mai 2019- 4 iunie 2024, în termen de șapte zile bancare. Prin răspunsul din 26 iunie 2024, pârâta a respins pretenția formulată, iar reclamația repetată, expediată la 27 iunie 2024, a rămas fără răspuns.

În aceste circumstanțe, reclamanta s-a adresat instanței de judecată, solicitând încasarea de la S.R.L. „Smart Click" a dobânzii de întârziere în sumă de 19 030,41 lei, calculată pentru perioada 16 mai 2019- 4 iunie 2024, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Examinând cauza, prima instanță a concluzionat că acțiunea este neîntemeiată, reținând că reclamanta și-a întemeiat pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere pe prevederile art. 2025 alin. (6) din Codul civil, normă care reglementează obligația autorului faptei ilicite de a achita dobândă de întârziere la rata stabilită conform art. 942 din același cod, începând cu data primirii somației de către persoana răspunzătoare de prejudiciu. Prima instanță a constatat că materialele dosarului nu conțin înscrisuri care să demonstreze că S.R.L. „Smart Click" a săvârșit cu vinovăție o faptă ilicită, în urma căreia O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală" S.A. ar fi dobândit calitatea de persoană prejudiciată în sensul normelor privind răspunderea delictuală.

În conformitate cu art. 942 alin. (1)- (2) Cod civil, În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă

prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Totodată, potrivit art. 1998 alin. (1) și (2) din Codul civil, obligația de reparare a prejudiciului presupune, ca regulă, existența unei fapte ilicite săvârșite cu vinovăție, prejudiciul cauzat și legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar consideră că prima instanță a ajuns la o concluzie justă privind netemeinicia acțiunii, întrucât obligația pârâtei de a repara prejudiciul cauzat reclamantei a fost stabilită în temeiul raporturilor contractuale dintre părți, și nu în baza răspunderii delictuale.

Or, potrivit art. 2025 alin. (6) din Codul civil, obligația de achitare a dobânzii de întârziere în condițiile acestei norme este accesorie răspunderii delictuale și presupune existența unei obligații de reparare a prejudiciului întemeiate pe săvârșirea unei fapte ilicite. În speță, prin hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în litigiul anterior, obligația S.R.L. „Smart Click" de a achita prejudiciul a fost stabilită în temeiul clauzelor contractului de colaborare și intermediere la creditare nr. 123/2 din 19 octombrie 2017, în special al pct. 10.5, care instituie obligația vânzătorului de a acoperi prejudiciul cauzat beneficiarului în cazul constatării faptului că împrumutul a fost contractat de o altă persoană decât cea indicată în contract.

Totodată, Colegiul judiciar reține că prevederile art. 942 din Codul civil reglementează dreptul creditorului la dobândă de întârziere pentru neexecutarea la scadență a unei obligații pecuniare. Aplicarea acestei norme presupune însă existența unei obligații bănești ajunse la scadență și neexecutate în termenul stabilit. În circumstanțele cauzei, obligația pârâtei de achitare a prejudiciului a fost stabilită prin hotărârea judecătorească din 25 octombrie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2024, iar executarea acesteia a avut loc la 4 iunie 2024.

Prin urmare, dobânda de întârziere solicitată pentru perioada 16 mai 2019- 4 iunie 2024 nu poate fi acordată în temeiul art. 942 din Codul civil doar prin raportare la data expedierii somației, în lipsa stabilirii condițiilor legale care să justifice calcularea acesteia pentru întreaga perioadă revendicată. Astfel, data de la care obligația de reparare a prejudiciului a devenit exigibilă nu poate fi asimilată automat datei expedierii reclamației din 16 mai 2019, întrucât suma pretinsă cu titlu de prejudiciu a fost stabilită ulterior prin hotărâre judecătorească.

De asemenea, Colegiul judiciar constată că reclamanta nu poate obține acordarea dobânzii de întârziere prin simpla invocare alternativă a art. 942 din Codul civil, fără a demonstra întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea acestei norme în raportul juridic concret dedus judecății. Faptul că pârâta a executat obligația stabilită prin hotărâre judecătorească la 4 iunie 2024 nu justifică, prin el însuși, calcularea dobânzii de întârziere începând cu 16 mai 2019.

Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiate argumentele apelantei potrivit cărora prima instanță ar fi restrâns în mod nejustificat obiectul examinării judiciare și ar fi omis să se pronunțe asupra tuturor temeiurilor juridice invocate în susținerea acțiunii.

În acest sens, referitor la pretinsa aplicabilitate a răspunderii delictuale, Colegiul reține că, deși prejudiciul a cărui reparare a fost solicitată în litigiul anterior a fost determinat de împrejurări legate de falsificarea semnăturilor din contractul de împrumut, acest fapt nu este suficient, prin el însuși, pentru a atrage răspunderea delictuală a S.R.L. „Smart Click" în

raport cu reclamanta. Or, pentru aplicarea dispozițiilor art. 2025 alin. (6) din Codul civil, este necesar ca obligația de reparare a prejudiciului să decurgă dintr-o faptă ilicită imputabilă persoanei obligate, iar nu exclusiv dintr-un raport contractual preexistent.

În speță, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 octombrie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2024, obligația pârâtei de a achita prejudiciul a fost stabilită în temeiul raporturilor contractuale dintre părți, în special al pct. 10.5 din contractul de colaborare și intermediere la creditare nr. 123/2 din 19 octombrie 2017. Prin urmare, împrejurarea că prejudiciul a fost generat de constatarea falsificării semnăturilor nu permite concluzia automată că pârâta este autorul faptei ilicite și că sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale în sensul normelor invocate.

Totodată, nici invocarea art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu susține poziția apelantei în sensul pretins. Caracterul obligatoriu al faptelor stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă nu poate fi extins asupra unor împrejurări care nu au constituit obiectul constatărilor instanței în litigiul anterior. Astfel, faptul că pârâta a fost obligată să repare prejudiciul în temei contractual nu echivalează cu stabilirea, în sarcina acesteia, a calității de autor al faptei ilicite care a determinat prejudiciul.

Cu referire la critica privind neexaminarea art. 942 din Codul civil, Colegiul judiciar reține că dreptul creditorului la dobândă de întârziere presupune existența unei obligații pecuniare ajunse la scadență și neexecutate în termenul stabilit. Prin urmare, pentru admiterea unei asemenea pretenții, nu este suficientă invocarea abstractă a normei legale, ci este necesară identificarea obligației bănești concrete, a momentului exigibilității acesteia și a perioadei pentru care se solicită dobânda.

În circumstanțele speței, reclamația din 16 mai 2019 a vizat repararea prejudiciului pretins de reclamantă, iar cuantumul prejudiciului efectiv pus în sarcina pârâtei a fost stabilit ulterior prin hotărârea judecătorească din 25 octombrie 2022. În aceste condiții, data expedierii reclamației nu poate constitui, în mod automat, momentul de la care se datorează dobânda de întârziere asupra întregii sume stabilite ulterior, în lipsa demonstrării condițiilor legale care să justifice o asemenea modalitate de calcul.

De asemenea, faptul că pârâta a achitat suma stabilită prin hotărârea judecătorească la 4 iunie 2024 nu conduce, prin el însuși, la concluzia că reclamanta este îndreptățită să obțină dobânda solicitată pentru întreaga perioadă 16 mai 2019- 4 iunie 2024. Obligația de plată a dobânzii de întârziere trebuie analizată în funcție de temeiul juridic aplicabil, de scadența obligației pecuniare și de condițiile concrete în care aceasta a devenit exigibilă.

În ceea ce privește critica referitoare la motivarea insuficientă a hotărârii, Colegiul judiciar subliniază că obligația instanței de a motiva soluția nu presupune un răspuns detaliat și distinct la fiecare afirmație a părților, ci examinarea argumentelor esențiale pentru soluționarea litigiului și prezentarea raționamentului care a determinat soluția adoptată. În speță, prima instanță a identificat natura contractuală a obligației de reparare a prejudiciului și a explicat motivele pentru care a considerat inaplicabile dispozițiile privind răspunderea delictuală.

Prin urmare, simplul dezacord al apelantei cu interpretarea normelor de drept și cu concluziile primei instanțe nu demonstrează caracterul arbitrar al aprecierii probelor și nici încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de

apelantă nu instituie obligația instanțelor de a accepta argumentele părților, ci impune examinarea efectivă a acestora și motivarea suficientă a soluției pronunțate.

În concluzie, având în vedere că criticile invocate de apelantă, susținute prin argumente ce reflectă propria apreciere asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu sunt de natură să răstoarne soluția de respingere a acțiunii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală” S.A.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. către S.R.L. „Smart Click” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu